

ПРОЕКТ
НА
НАРЕДБА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА ЗА
ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

§ 1. В чл.7 ал.1 думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради,“.

§ 2. В чл.9 след израза „вещно право“ се добавя „на ползване“.

§ 3. В чл.14:

1. в ал.1 думите „или придобитите по друг начин имоти“ се заменят със „сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията“, а думите „съответно носителят на ограниченото вещно право“ се заличават.
2. Създават се нови алинеи 2 и 3:

„(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.“

3. Досегашната алинея 2 става 4 със следното съдържание:

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

4. Досегашната алинея 3 става 5 с промени - думите „При промяна на някое“ се заменят с „При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго.

5. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея се създава изречение второ: „В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 от ЗМДТ, служителят по чл. 4, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

6. Създава се нова алинея 8 със следното съдържание:

„(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.“

§ 4. Създава се нов чл.15:

(1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или част от нея се удостоверява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документи по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчна служба на общината в едномесечен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчна служба на общината в едномесечен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.

§ 5. Създава нов чл. 16.

(1) Служителят на общинската администрация проверява подадените декларации и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други) съответните служби на бюджетна издръжка са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър .

(4) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя па общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирана фискални устройства.

§ 6. Чл. 15 става чл. 17.

§ 7. Чл. 16 става чл. 18.

§ 8. Чл. 17 става чл. 19.

§ 9. Чл. 18 става чл. 20 като ал. 4 се изменя така: „Данъкът се определя от служител на общинската администрация по местонахождение на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.”

§ 10. В чл. 19 става чл. 21 и се създава нова алинея 3:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от ЗМДТ, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

§ 11. Чл. 20 става чл. 22.

§ 12. Чл. 21 става чл. 23.

§ 13. Чл. 22 става чл. 24.

§ 14. Чл. 23 става чл. 25.

§ 15. Чл. 24 става чл. 26.

§ 16. Чл. 25 става чл. 27.

§ 17. Чл. 26 става чл. 28.

§ 18. Чл. 27 става чл. 29.

§ 19. Чл. 28 става чл. 30.

§ 20. Чл. 29 става чл. 31.

§ 21. Чл. 30 става чл. 32 и

1. досегашният текст става ал. 1;

2. създава се ал. 2:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

§ 22. Чл. 31 става чл. 33.

§ 23. Чл. 32 става чл. 34.

§ 24. Чл. 33 става чл. 35.

§ 25. Чл. 34 става чл. 36, ал. 1. Създават се ал. 2 и ал. 3.

(2) Имуществото се оценява, както следва:

1. недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях - по уговорената цена или по определена от държавен или общински орган цена, а в случай че тя е по-ниска от данъчната им оценка - по последната, съгласно приложение № 2 на Закона за местните данъци и такси;

2. другите имуществата - по реда на чл. 33, ал. 1, т. 2, 3, 4, и 5 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, за имотите по ал. 2, т. 1 се определя на основата на данните и характеристиките, съдържащи се в декларацията на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18 от ЗМДТ.

§ 26. Чл. 35 става чл. 37.

§ 27. Чл. 36 става чл. 38.

§ 28. Чл. 37 става чл. 39 като отпада алинея 3.

§ 29. Създава се нов чл. 40

(1) Съдиите, нотариусите, областните управители, кметовете на общините и други длъжностни лица извършват сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, след като установят, че са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) В случаите на ал. 1, установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство – предмет на сделката, се извърва със:

1. проверка, чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерство на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ при посредничество на информационната система на министерство на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие, че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.

§ 30. Създава се нов чл. 41

(1) Службите по вписванията в 7-дневен срок уведомяват съответната община за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижими имоти.

(2) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 от ЗМДТ и основата, върху която е определен.

(3) Органите на Министерството на вътрешните работи предоставят по електронен път на Министерството на финансите данни от регистъра на пътните превозни средства. Редът, обхватът и периодичността на предоставянето на данните се уреждат със съвместен акт на министъра на вътрешните работи и министъра на финансите.

(4) Сроктът по ал. 1 започва да тече от деня, следващ вписването.

(5) (Нова - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) В едноседмичен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителът в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

§ 31. Чл. 38 става чл. 42.

§ 32. Чл. 39 става чл. 43.

§ 33. Създава се нов чл. 44.

(1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната

община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.

§ 34. 40 става алинея 4 на чл. 44.

§ 35. В чл.41 става чл. 45:

1. ал.1 придобива следната редакция:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя и е в следните размери:

а) до 55 kW включително – 0,50 лв. за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,20 лв. за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,40 лв. за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;

е) над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент, в зависимост от екологичната категория на автомобила е:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,30
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

“

2. в ал. 2 в текста преди т. 1 думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“.

3. в ал. 4 думата „триколка“ се заменя с текста „триколесно превозно средство, определено в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на дву-, три- и четириколесни превозни средства (ОВ, L 60/52 от 2 март 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 168/2013“

4. в ал. 6 текста „до 12 т технически допустима максимална маса“ се заменя със „с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т“, а текста „започнат тон товароносимост“ с „започнати 750 кг товароносимост“.

5. в ал. 8 изразът „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари“ се заличават ;

6. в ал. 9 отпадат думите „специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона“.

7. в ал. 12 текста „превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата“ се заменя с „четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013“.

8. Създава се нова ал.14:

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

§ 36. Чл. 42 става чл. 46 като се изменя така:

(1) Освобождават се от данък, изрично посочените в чл.58 от Закона за местните данъци и такси превозните средства на:

1. държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, както и линейки и пожарни на други лица;
2. дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;
3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;
4. лекият автомобил - собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб. см и с мощност до 117,64 kW.

(2) При прехвърляне на собствеността на превозното средство новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(3) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство.

(4) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e, L7e, определени в чл. 4 Регламент (ЕС) № 168/2013.

§ 37. Чл. 43 става чл. 47 и добива следната редакция:

(1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

§ 38. Чл.44 става чл. 48 като:

1. ал. 3 – отменя се.

2. ал. 4, 5 и 6 – нови.

(4) Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а/ система за обмен на информация, поддържана от Министерство на финансите в изпълнение на чл. 5а от ЗМДТ, или

б/съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.

(5) За придобитите превозни средства в неизправност данъкът се заплаща по реда и в сроковете по ал. 2.

(6) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

§ 39. Чл. 45 става 49 и добива следната редакция:

Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

§ 40. Чл. 46 става чл. 50.

§ 41. Чл. 47 става чл. 51.

§ 42. Чл. 48 става чл. 52.

§ 43. Чл. 49 става чл. 53.

§ 44. Чл. 50 става чл. 54.

§ 45. Чл. 51 става чл. 55.

§ 46. Чл. 52 става чл. 56.

§ 47. Чл. 53 става чл. 57.

§ 48. Чл. 54 става чл. 58 и се заличава точка 21 от приложение 2.

§ 49. Чл. 55 става чл. 59.

§ 50. Чл. 56 става чл. 60.

§ 51. Чл. 57 става чл. 61.

§ 52. Чл. 58 става чл. 62.

§ 53. Чл. 59 става чл. 63.

§ 54. Чл. 60 става чл. 64.

§ 55. Чл. 61 става чл. 65.

§ 56. Чл. 62 става чл. 66.

§ 57. Чл. 63 става чл. 67.

§ 58. Чл. 64 става чл. 68.